

een beetje daar waren. Hawel, met heel hun air van, gaat op zij, laat me door, met al hun gerammel van goud, waren die nog niet kapabel ¹⁾ om op 'ne keunink zijn fiest te komen. Want op een keuninksfiest moet ge niet den chikkentip gaan uithangen, moet ge niet laten zien dat ge veel poen ²⁾ hebt, maar moet ge treffelijk en zonder ambarras gekleed zijn. En de deze, die hier met zen pikkelen buitenvloog, dat was zeker zoo 'ne chikkentip, een fafouleke, eene die veel van zijnen theather maakte, eene die peinsde dat zijn dagelijksch stoeferskostuum goed genoeg was voor het bruiloftsfiest en er geen speciaal kostuum wilde voor aandoen.

Hawel, hij was er fijn nevens. En hij ging 'ne gang . . . !

Hij kreeg een toefeling ³⁾ en werd buiten gezwierd! Doch bots ⁴⁾ daarop kwam Sloeberke tot bedaren. De menheer zei zulke rare diepzinnige woorden in zijnen discour, dat Sloeberke er van duizelde. Sloeberke meende te verstaan, dat het bruiloftskleed, een kleed was, dat ge over uwe ziel moest aandoen, een kleed, dat gewasschen was in het bloed van Jezus Christus. En daar verschoot Sloeberke danig van. Om over uwe ziel een kleed aan te doen, moest ge dood zijn, meende Sloeberke. En als dat zoo was, dan kost ge dat kleed niet eerder aandoen, alvorens ge veel gesouffreerd ⁵⁾ had gelijk Betteke. Zou zijn zuster Betteke dan zulk een in bloed gewasschen kleed aangekregen hebben, toen haar zielke, volgens de uitdrukking van moeder, naar den hemel was gegaan? Zou bon-ma er ook een gekregen hebben? Was het daarom misschien, dat Betteke, toen ze dood was, daar zoo eenig schoon lag, met een koppel plooiokes om haren mond, precies alsof ze wilde beginnen te lachen? Was dat van kontentement, omdat ze het bruiloftskleed aan had? Was het daarom, dat de menschen, die Betteke op haar doodsbed waren komen zien, gezegd hadden, dat ze precies een Engelke van ons Heer was? Sloeberke geraakte hoe langer hoe meer verward in zijn gedachten. Nu kost hij er geen rechten tek meer aan krijgen.

En dat werd nog erger als de menheer herhaalde, dat het spreken over het keuninkrijk van den hemel als van een bruiloftsfiest, slechts

¹⁾ In staat. ²⁾ Geld. ³⁾ Pak slaag. ⁴⁾ Dadelijk. ⁵⁾ Geleden.